

Arrest

nr. 152 992 van 22 september 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 3 juni 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 april 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 juli 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 september 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat S. VAN ROSSEM verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Nigeriaans staatsburger te zijn van Edo afkomst. U verklaart minderjarig te zijn. U werd op 14 februari 1999 geboren in Benin City en bleef er uw hele leven wonen. U bent lesbisch. Op school begon u een relatie met uw vriendin (O.). Jullie legden ook contact met een ander lesbisch koppel: (C.) en (B.). Jullie vierden trokken vaak samen op. Zo waren jullie vaak samen op uw kamer. Met haar telefoon maakte (O.) dan naaktfoto's en seksvideo's. Op een dag raakte (O.) haar telefoon kwijt. De persoon die de telefoon vond, bracht die naar de politie. De politie bekeek de telefoon en ontdekte de naaktfoto's en lesbische seksvideo's. Ze convoceerden (O.) en sloten haar op in de gevangenis. De politie kwam vervolgens ook bij u thuis langs, maar u was er niet. Uw familie werd geïnformeerd. Bij thuiskomst werd u geslagen door uw moeder en broers. Vervolgens gooiden ze u het huis uit omdat ze gehoord hadden dat u lesbisch bent. U vond onderdak bij een schoolvriendin, (E.). Na een maand kwam

haar zus (K.) op bezoek en ze zag dat het niet goed met u ging. U deed uw verhaal. (K.) bood aan u te helpen. Ze kon u werk geven in een klerenwinkel, maar vertelde niet waar dit zou zijn. Ze zou de reiskosten betalen, maar u moest haar laten alles terugbetalen. Een week later kwam (S.), een vriend van (K.). Samen met (S.) reisde u naar Niger. Jullie bleven er 6 maanden en reisden vervolgens verder naar Togo, waar jullie opnieuw enkele maanden verbleven. Vervolgens gingen jullie per boot naar Spanje. Jullie werden opgepikt door de Spaanse autoriteiten en in een gesloten centrum ondergebracht. Na 6 maanden werden jullie vrijgelaten en kregen jullie een bevel om het grondgebied te verlaten. (S.) nam u mee naar België. Op 25 augustus 2014 kwam u in België aan. (S.) droeg u terug over aan (K.). (K.) sloot u op in een kamer. U moest gedwongen seks hebben met een man. Later moest u seks hebben met 2 mannen. Na een week slaagde u erin te ontsnappen. Iemand toonde u de weg naar de Belgische asielinstanties. Op 1 september 2014 vroeg u asiel aan. Na een leeftijdsonderzoek werd uw geboortedatum bijgesteld naar 12 mei 1997.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt dat in uwen hoofde een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking kan worden genomen.

Om te beginnen moet opgemerkt worden dat u gekend bent bij de Spaanse autoriteiten, meer bepaald onder de naam (M.F.), geboren op 20 februari 1995. Uw vingerafdrukken werden op 10 december 2013 in Spanje genomen. U verklaarde echter tegenover de Belgische asielinstanties dat u (E.S.) heet en op 14 februari 1999 geboren bent. U zei ook dat u op 30 mei 2014 Nigeria verlaten hebt, dat u veel landen gepasseerd bent, maar zich enkel Togo herinnert. U haalde niet aan dat u reeds in Spanje bent geweest, meer zelfs: u haalde aan dat u Nigeria verliet in mei 2014, terwijl u zich op dat moment al in Spanje bevond (zie fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling, p.3). Wanneer u hiermee geconfronteerd werd, antwoordde u dat u de naam (M.F.) moest opgeven in opdracht van de smokkelaar (S.), maar dat (E.S.) uw echte naam is (gehoor, p.11). U legt echter geen identiteitsdocumenten neer om dit te staven. Wanneer u gevraagd werd waarom u uw verblijf in Spanje verhuuld had, gaf u aan dat u niet wist dat uw vingerafdrukken uit Spanje in België bekend waren en dat u daarom uw verblijf in Spanje verborgen gehouden had (gehoor, p.12). **Besluitend kan gesteld worden dat uw identiteit, leeftijd, datum van uw vertrek uit uw land van herkomst én uw reisroute geenszins vaststaan.**

Vervolgens werd het volgende vastgesteld tijdens een **leeftijdsonderzoek**, uitgevoerd op 10 september 2014 door het AZ Sint Jan Brugge-Oostende te Brugge : “bovengenaamde is rond de 18 jaar, vermoedelijk 19,3 jaar, met een standaarddeviatie van 1,97”. Uw geboortedatum werd vervolgens van 14 februari 1999 teruggebracht naar 12 mei 1997. Er dient andermaal vastgesteld te worden dat uw verklaringen over uw leeftijd kunnen worden betwijfeld. Uit het gehoorverslag van de Dienst Vreemdelingenzaken en uit uw verklaringen voor het CGVS blijkt overigens dat u stelde in Nigeria een kiezerskaart te hebben gehad (gehoor DVZ, dd. 3 oktober 2014, pt. 26B en gehoor CGVS, p.8)). Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat dergelijke kiezerskaarten afgeleverd worden aan personen die 18 jaar of ouder zijn (zie informatie in het administratief dossier), hetgeen de twijfels over uw leeftijd en minderjarigheid bevestigt. **Er dient andermaal te worden vastgesteld dat uw verklaringen over uw leeftijd kunnen worden betwijfeld. Al dergelijke zaken hypothekeren de algemene geloofwaardigheid van uw asielrelaas.**

Verder dient vastgesteld te worden dat u de oorzaak van de door u aangehaalde vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade, met name uw lesbische geaardheid en uw lesbische relatie met (O.), helemaal niet aannemelijk maakt.

Om te beginnen kunnen bedenkingen gemaakt worden bij uw verklaringen omtrent uw ontdekking en beleving van uw lesbische geaardheid.

Er werd u gevraagd op welke manier u het vermoeden kreeg dat u lesbisch bent. U antwoordde dat uw vriendin (O.) een relatie had met een jongen, maar dat deze jongen haar bedrogen had met een ander meisje. Toen u dit hoorde en zag hoe gekwetst uw vriendin (O.) was, begon u alle mannen te haten en had u geen interesse meer in mannen. U wilde niet dat u hetzelfde als (O.) zou overkomen. U besloot niet meer ‘voor de mannen te gaan’. U gaf ook aan dat u zich vroeger wel aangetrokken voelde tot mannen, maar dat uw hart brak toen uw vriendin (O.) bedrogen werd en dat u daardoor de moed verloor om nog met mannen te gaan (gehoor, p.18). Een lesbische geaardheid veronderstelt nochtans een feitelijke, aangeboren voorkeur en voorliefde voor vrouwen, en zeker niet een afkeer voor mannen en daaruit volgende voorkeur voor vrouwen, die ontstaan is nadat een jeugdvriendin bedrogen werd door een vriendje. Het feit dat u uw lesbische geaardheid toeschrijft aan een afkeer voor mannen, ten gevolge van het feit dat een vriendin bedrogen werd door een jongen, ondermijnt op fundamentele wijze uw geloofwaardigheid inzake uw vermeende geaardheid.

Doorheen uw gehoor bij het CGVS had u het bovendien over 'aan lesbianisme doen', 'starten als een lesbo', 'er al mee bezig zijn',... (gehoor, p.7,8). Het feit dat u lesbisch zijn lijkt te reduceren tot een 'daad', eerder dan als een fundamenteel onderdeel van uw identiteit, doet opnieuw afbreuk aan de aannemelijkheid van uw verklaringen over uw geaardheid.

Vervolgens werd gepeild naar uw gevoelens toen u ontdekte dat u lesbisch was. U zei dat u erg blij was. Op de vraag of u ook gevoelens zoals schaamte of kwaadheid had over uw pas ontdekte geaardheid, antwoordde u: "neen, ik was erg blij" (gehoor, p.18). Ook al is het mogelijk dat u zich persoonlijk goed voelde bij de ontdekking van uw geaardheid, toch is opmerkelijk dat dit niet gepaard ging met negatieve gevoelens zoals schaamte, kwaadheid, ... te meer gezien het illegale en zwaar gestigmatiseerde karakter van homoseksualiteit in Nigeria. Dat u uw pas ontdekte lesbische voorkeur in het geheel niet als problematisch zou hebben ervaren, is weinig aannemelijk. Uit uw verklaringen kan dan ook geen realistische en doorleefde bewustwording blijken.

Verder gaf u aan dat u het kunt herkennen als andere vrouwen lesbisch zijn, vooral als ze enkele uren bij u zijn. Hun manier van spreken en zich gedragen is immers anders dan bij heteroseksuele vrouwen. Zo is bijvoorbeeld de manier van 'in de ogen kijken en de manier van 'de tong gebruiken' anders (gehoor, p.19). Uw verklaring dat lesbische vrouwen anders praten en zich anders gedragen dan heteroseksuele vrouwen, past binnen een stereotiep denkkader over homoseksuelen, dat moeilijk te rijmen valt met een voorgehouden lesbische geaardheid. Daarnaast lijkt het ook erg risicovol en weinig waarschijnlijk dat lesbische vrouwen in een homofob land als Nigeria zo makkelijk als dusdanig herkend zouden kunnen worden aan de hand van hun manier van praten of hun gedragingen.

Verder kunnen bedenkingen gemaakt worden bij de onvoorzichtigheid die u in uw land van herkomst aan de dag legde betreffende uw vermeende lesbische geaardheid. U zei dat uw vriendin (O.) lesbische seksvideo's van u, haarzelf, (B.) en (C.) maakte op haar telefoon. Jullie vonden het niet riskant om deze filmpjes te maken. Gelet op het heersende sociale en religieuze stigma ten aanzien van homoseksualiteit in uw land van herkomst en het feit dat betrapping op homoseksuele daden kan leiden tot een gevangenisstraf van 14 jaar, zou men nochtans verwachten dat men oplet met het maken van lesbische seksvideo's van u en uw partner op de telefoon, of men toch op zijn minst het risico hiervan zou inzien. Het komt dan ook niet geloofwaardig over dat u het risico niet inzag van het maken van die lesbische seksvideo's op de telefoon. Gegeven het heersende homofobe klimaat in uw land van herkomst en het feit dat er gevangenisstraffen staan op homoseksuele daden is het bijzonder opmerkelijk dat u dergelijke roekeloosheid aan de dag zou leggen. Verder stelt u dat (O.) haar telefoon bij de politie ging ophalen nadat die gevonden was; en dat zij niet inzag dat het riskant was om deze telefoon (waarop lesbische seksfilms met haar en u stonden) te gaan ophalen bij de politie (gehoor, p.8,12,13,16). Opnieuw komt dergelijk roekeloos gedrag weinig aannemelijk over.

U vertelde dat u naast uw partner (O.) nog 2 andere lesbische meisjes kende, namelijk (B.) en (C.). Jullie 4 trokken vaak samen op. Op de vraag hoe u dan te weten kwam dat (B.) en (C.) ook lesbisch waren, antwoordde u dat u het onderwerp ter sprake bracht, dat ze zegden dat ze er al mee bezig waren en dat ze wel geïnteresseerd waren. Toen gevraagd werd dit om dit nog iets verder uit te leggen, vertelde u dat u thuis naar een lesbische seksfilm aan het kijken was toen (B.) en (C.) bij u thuis binnenkwamen. De volgende dag op school vroegen zij wat u van de film vond. Vervolgens zegden zij dat ze ook geen interesse hadden in mannen en een relatie hadden met elkaar. Toen u naar die lesbische seksfilm aan het kijken was en (B.) en (C.) binnenkwamen, wist u nog niet dat zij ook lesbisch waren. U vond het niet riskant dat zij u naar een lesbische seksfilm zagen kijken (gehoor, p.6,7,17). Het komt echter niet aannemelijk voor dat u openlijk naar een lesbische seksfilm zou kijken, dat u dit niet zou verhullen voor andere vrouwen wiens geaardheid u niet kent, en dat u hiervan zelfs het risico niet zou inzien. Gegeven het homofobe klimaat in uw land van herkomst zou men net verwachten dat iemand heel omzichtig zou omgaan met het uiten van zijn lesbische voorkeur tegenover derden en dat men er bovendien ook het risico van zou inzien om door derden gezien te worden terwijl men een lesbische seksvideo bekijkt. Te meer omdat het bekijken van een lesbische seksvideo geen absoluut noodzakelijke voorwaarde is om uw (beweerde) lesbische geaardheid te kunnen beleven.

Voorts moeten heel wat opmerkingen worden gemaakt bij uw beweerde lesbische relatie met (O.). Om te beginnen weet u enkel dat zij (O.) heet, maar kunt u haar achternaam niet noemen (gehoor, p.5), wat toch opmerkelijk is aangezien u aanhaalde dat u gevoelens had voor haar, dat jullie gedurende een jaar een relatie hadden en elkaar zeer regelmatig zagen (gehoor, p.6,20). Verder legt u bevreedende verklaringen af over de aanvang van jullie relatie. U stelt dat u een lesbische seksfilm bekeek en aan (O.) vroeg om met u mee te kijken. Op dat moment wist u niet dat (O.) lesbisch zou zijn, meer zelfs, u wist dat ze net een relatie met een jongen achter de rug had. Nadat de film gedaan was, probeerden u en (O.) hetzelfde te doen als in de seksfilm. Daardoor verloor (O.) haar gevoelens voor mannen. Ze was blij en zei dat ze geen mannen meer nodig had (gehoor, p.19,20). Hierbij moeten enkele opmerkingen gemaakt worden. Het feit dat u aan een vriendin die net een vriendje had gehad, vroeg om samen naar een lesbische film te kijken, komt erg riskant en onaannemelijk over, gegeven de

homofobe Nigeriaanse context. Verder is het bevreemdend waar u stelt dat (O.) lesbisch werd door met u de liefde te bedrijven (gehoor, p.20). Een lesbische geaardheid veronderstelt immers een feitelijke, aangeboren voorkeur en voorliefde voor vrouwen, en zeker niet een gewenning aan lesbische intimiteiten. Het is niet geloofwaardig dat het stellen van bepaalde lesbische handelingen, zonder dat men lesbisch is, uiteindelijk wel een transformatie naar een lesbische geaardheid zou kunnen bewerkstelligen.

Daarnaast is ook uw belangstelling voor het lot van uw vermeende partner (O.) beperkt. U stelt dat ze nog steeds in de gevangenis zit. U hebt sinds uw vertrek uit Nigeria niets meer van haar vernomen. U hebt ook geen enkele poging ondernomen om iets van haar te vernemen. U zegt enkel dat u haar gegevens niet had en ook geen telefoonnummer had van haar ouders (gehoor, p.5,6). Indien u werkelijk gevoelens had voor (O.) en een relatie van een jaar had met haar, is het opmerkelijk dat u niet meer moeite deed om bijvoorbeeld via andere personen nog iets te weten te komen over het lot van (O.) sinds uw vertrek uit Nigeria. Uw beperkte interesse in het lot van (O.), doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw vermeende relatie met (O.).

Alhoewel u verklaarde dat u gedurende een jaar een liefdevolle relatie had met (O.), jullie elkaar zeer geregeld zagen en vanalles samen deden (gehoor CGV S, p. 6,20) slaagt u er verder niet in om doorleefde anekdotes te vertellen over deze relatie. U stelt enkel dat het een goede relatie was, dat jullie naar clubs en feestjes gingen en dat jullie blij waren. Wanneer gevraagd wordt om nog over anekdotes, herinneringen, speciale gebeurtenissen,... te vertellen, zei u enkel dat u haar graag bij u had (gehoor, p.20). **Er moet dan ook geconcludeerd worden dat u er absoluut niet in geslaagd bent te overtuigen betreffende uw beweerde relatie met (O.).**

Ook uw kennis van het homoseksuele milieu in Nigeria én in België is beperkt. U kent geen ontmoetingsplaatsen voor homoseksuelen in uw stad Benin City. U kent geen verenigingen in Nigeria die opkomen voor de rechten van homoseksuelen. U kent geen landgenoten die openlijk uitkomen voor hun geaardheid (gehoor, p.21,22). U hebt nog geen andere homoseksuelen ontmoet in België. U zegt dat uw verleden nog bij u is en dat u zich eerst moet installeren vooraleer u hieraan kan denken (gehoor, p.22). Het is opvallend dat u er in België niet in slaagt om contact te leggen met andere lesbische vrouwen, aangezien u hier wél uw geaardheid openlijk kan beleven. In uw land van herkomst, waar u uw lesbische geaardheid niet openlijk kon beleven, slaagde u er immers wél vlot in om contact te leggen met verschillende andere lesbische meisjes (gehoor, p.7,8). U bent in België niet naar clubs of fuiven voor lesbo's geweest. U kent geen ontmoetingsplaatsen voor lesbo's in België. U kent geen Belgische organisaties die opkomen voor de rechten van homo's (gehoor, p.22). Nochtans gaf u doorheen uw relaas bij het CGVS zeer regelmatig aan dat u in uw land van herkomst graag en vaak naar clubs en feestjes ging, samen met uw partner (O.) en uw andere lesbische vriendinnen (B.) en (C.) (gehoor, p.6,8,19,20,21). Het is dan ook opvallend dat u in België, waar u uw geaardheid openlijk kan beleven, geen enkele interesse meer aan de dag zou leggen voor degelijke clubs en feestjes, waar u nochtans andere lesbiennes zou kunnen ontmoeten.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen kan dan ook geen enkel geloof gehecht worden aan uw beweerde lesbische geaardheid en uw lesbische relatie met (O.). Bijgevolg kan evenmin geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde en gevreesde mogelijke gevolgen van uw beweerde lesbische geaardheid en uw lesbische relatie.

Daarnaast weet u evenmin te overtuigen waar u aanhaalt dat u in België door een zekere (K.) in de prostitutie werd gedwongen.

U vertelt dat (K.) u in Nigeria in contact bracht met een zekere (S.) en dat (S.) u naar België bracht. In België droeg (S.) u vervolgens terug over aan (K.). **Uw verklaringen over uw reisroute in het gezelschap van (S.) zijn echter totaal niet aannemelijk.** Om te beginnen weet u niet wanneer u Nigeria verlaten hebt. U kunt dit zelfs niet bij benadering vertellen. Nochtans bent u tot uw 15 jaar naar school geweest. U stelt enkel dat u veel aan uw hoofd had (gehoor, p.7,9). U geeft verder aan dat u en de smokkelaar (S.) een half jaar in Niger verbleven. Ondanks het feit u er een half jaar verbleef, weet u niet op welke plaats in Niger u verbleef. U zegt dat u er 'haar maakte'. Gevraagd wat (S.) deed in die periode van 6 maanden, zei u dat hij niks deed. U weet niet waarom jullie zolang in Niger gebleven zijn. U wist niet waarheen (S.) u zou brengen, nochtans was jullie contact goed (gehoor, p.9,10). Vervolgens verbleven jullie enkele maanden in Togo en 5 maanden in Spanje. In totaal was u dus gedurende ruim een jaar samen onderweg met (S.), was jullie contact goed en heeft hij u nooit kwaad gedaan. Toch weet u helemaal niets over (S.). U weet niet wat zijn achternaam is, of hij gehuwd is, of hij kinderen heeft,... U weet evenmin hoe (S.) en (K.) elkaar kenden (gehoor, p.10,11). Het is niet aannemelijk dat u gedurende ruim een jaar samen met (S.) onderweg zou zijn van Nigeria naar België, maar dat u zo weinig over (S.) zelf en over de afgelegde reisroute zou kunnen vertellen. Uw verklaringen hierover komen niet geloofwaardig over. Bijgevolg overtuigt u niet betreffende het feit dat (S.) u in opdracht van (K.) van Nigeria naar België bracht om u naar uw pooister (K.) te brengen. Bovendien, indien het werkelijk de bedoeling was om u naar België te brengen om u gedwongen te laten

prostitueren, is het weinig logisch dat jullie zonder aantoonbare reden 6 maanden in Niger en enkele maanden in Togo bleven.

Verder legt u **ongeloofwaardige en ondoorleefde verklaringen** af over de periode dat u in België bij (K.) opgesloten zat en zich moest prostitueren. Bij de DVZ zei u dat u na een week kon ontsnappen (zie verklaring DVZ, punt 33). Bij het CGVS zei u dat u enkele weken opgesloten werd. Wanneer gevraagd werd om dit te preciseren, antwoordde u dat u denkt dat het 2 weken waren. Om te beginnen is het vreemd dat u over dergelijke ingrijpende periode, een opsluiting en gedwongen prostitutie in een onbekend land, geen preciezere verklaringen kan afleggen. Verder is het vreemd dat u bij de DVZ zei dat het een week was, maar bij het CGVS zei dat het enkele weken was, waarschijnlijk 2 weken. Wanneer u hiermee geconfronteerd werd, antwoordde u dat u veel aan uw hoofd had (gehoor, p.14,16). Vervolgens werd u door middel van verschillende open vragen de mogelijkheid gegeven om te vertellen over de ondergane opsluiting en gedwongen prostitutie. Ook al is het niet makkelijk om over dergelijke delicate gebeurtenissen te vertellen, toch is het opvallend dat u telkens vrij vaag en algemeen op deze vragen antwoordde en dat u er niet in slaagde om doorleefde verklaringen af te leggen over deze gebeurtenissen. Ook nadat u aangemoedigd werd, nadat u tijd gegund werd om hier over na te denken en nadat uitgelegd werd welke zaken u zoal zou kunnen vertellen, bleef u op de vlakte en raakte u niet veel verder dan algemene zaken zoals “ze bracht mannen om te slapen met me, ik was altijd opgesloten in een kamer, ze bracht me eten en sloot me weer op”. Doordat u er niet in geslaagd om doorleefde en gedetailleerde verklaringen te geven over uw opsluiting en gedwongen prostitutie (gehoor, p.14,15), weet u evenmin te overtuigen betreffende de waarachtigheid van deze vermeende gebeurtenissen. U diende geen klacht in bij de politie. Later ging u met uw voogd langs voor een getuigenis bij Pag-asa, een organisatie die ondersteuning biedt aan slachtoffers van mensenhandel. Omdat u te weinig informatie kon geven over de feiten, was het echter niet mogelijk om een procedure ‘slachtoffer mensenhandel’ op te starten (gehoor, p.15,16).

U haalt aan uw vermeende pooister (K.) te vrezen omdat u haar nog geld verschuldigd bent. U weet echter weinig te vertellen over (K.). U weet enkel dat ze de zus is van een schoolvriendin en dat ze in Benin City woont. U stelt ook dat u na uw vermeende ontsnapping niets meer gehoord hebt van (K.) en evenmin van (S.) (gehoor, p.15,16,23).

Besluitend moet gesteld worden dat u niet wist te overtuigen betreffende uw vermeende opsluiting en gedwongen prostitutie in België.

Met betrekking tot de veiligheidssituatie in Nigeria kan nog het volgende worden aangehaald.

Er kan opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt duidelijk blijkt dat de zones in Nigeria die werden getroffen door gewelddaden van Boko Haram hoofdzakelijk het noorden en het centrum van Nigeria betreffen. Hoewel Boko Haram het zuiden van het land blijft bedreigen, werd het zuiden van Nigeria, waar u, die beweert heel uw leven in Benin City te hebben gewoond (gehoor, p.4,7), van afkomstig is, tot nu toe niet getroffen door vergelijkbare terreurdaden als deze in het noorden en het centrum van het land. Er kan dan ook worden besloten dat er actueel voor burgers afkomstig uit het zuiden van Nigeria geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is.

Gezien er geen geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen dient besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U legde tenslotte geen documenten neer om uw identiteit, nationaliteit, reisroute of asielrelaas te staven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekster voert de schending aan van het redelijkheidsbeginsel, hetgeen volgens haar inhoudt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) alle belangen die bij de beslissing gemoeid zijn tegen elkaar moet afwegen. Zij stelt dat het CGVS met haar belangen geen rekening hield. Verzoekster beroept zich voorts op de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de motiveringsplicht. Volgens haar kan uit de bestreden beslissing “op geen enkele wijze afgeleid

worden op welke basis dan wel de beslissing is genomen". Verzoekster voert tevens de schending aan van "artikels 1 en 2 afdeling A" van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951.

Verzoekster stelt vervolging te vrezen omwille van haar behoren tot de sociale groep van de jonge, alleenstaande, zwakke en dus gemakkelijk te misbruiken Nigeriaanse vrouwen. Uit het asielrelaas blijkt duidelijk dat men van haar positie misbruik heeft gemaakt, dat zij een gegronde vrees voor vervolging heeft en dat haar autoriteiten haar hiertegen niet kunnen beschermen.

Verzoekster verwijst naar een arrest van het United Kingdom Supreme Court en leidt hieruit af dat het onredelijk is om de twijfels inzake haar leeftijd tegen haar te gebruiken. Zij betoogt dat haar algehele geloofwaardigheid niet wordt aangetast. Of zij nu is geboren in 1997 of 1999, het blijft een feit dat zij een jonge, Nigeriaanse vrouw is. Dit wordt niet betwist.

Het CGVS moet hiermee rekening houden en dient de situatie in Nigeria voor jonge, alleenstaande en misbruikte vrouwen te onderzoeken. Het CGVS liet na dit te doen. Derhalve moet de bestreden beslissing worden vernietigd wegens onzorgvuldig onderzoek. Verzoekster werd slachtoffer van mensenhandel en gedwongen prostitutie. Zij meldde zich, zoals in de bestreden beslissing wordt vermeld, bij Pagasa doch een procedure 'slachtoffer mensenhandel' kon niet worden opgestart omdat zij geen informatie had over de mensensmokkelaars. Verzoekster kan geen klacht indienen indien zij niet in het bezit is van concrete informatie en de autoriteiten kunnen dan geen onderzoek opstarten. De Belgische autoriteiten kunnen haar niet helpen en zij kan niet terugkeren naar Nigeria. Het CGVS heeft dit niet onderzocht. Verzoekster herhaalt dat het dossier geen aanwijzingen bevat dat het CGVS onderzoek verrichte naar het statuut van alleenstaande, jonge vrouwen in Nigeria. Zij poneert dat deze in Nigeria als buitenstaanders worden beschouwd, dat haar leven daardoor in gevaar is en dat de overheid hierin niet tussenkomt. Verweerder onderzocht niet of verzoekster een veilig verblijf zou kunnen bekomen en of haar rechten niet zullen worden geschonden. Bijgevolg begrijpt verzoekster niet hoe het CGVS tot de bestreden beslissing kwam. Door dit alles zijn volgens verzoekster de motiveringsplicht, bepaald in de wet van 29 juli 1991, en de zorgvuldigheidsplicht geschonden. Het is onredelijk van het CGVS om verzoeksters reële vrees te minimaliseren en zelfs te weigeren deze te onderzoeken.

Verzoekster is van mening dat zij de nodige stappen ondernam die bewijzen dat zij voldoet aan de vluchtelingenstatus. Zij legde duidelijke verklaringen af en deed alles volgens de geldende regelgeving.

Verzoekster betoogt dat uit de acties van het CGVS blijkt dat het erop gericht is een weigeringsbeslissing te nemen, en dit zonder haar relaas individueel en grondig te onderzoeken.

Verzoekster acht de motivering omtrent de veiligheidssituatie in Nigeria kennelijk onredelijk. Boko Haram is een reële en ernstige dreiging. In de informatie van verweerder wordt duidelijk gesteld dat deze groepering het Zuiden van Nigeria bedreigt en dat er reeds terreurdaden plaatsvonden. Bijgevolg is het leven van verzoekster in gevaar indien zij moet terugkeren. Verzoekster voegt informatie bij het verzoekschrift en stelt dat bij een terugkeer artikel 3 EVRM zou worden geschonden. Zij begrijpt niet hoe het CGVS het voorgaande zelf kan aanhalen en dit vervolgens weigert toe te passen op haar situatie. Op dit ogenblik is het, gelet op de omstandigheden en het gebrek aan zekerheid, onmogelijk om terug te keren naar Nigeria. Zij zou een ernstig risico lopen om zich te moeten verantwoorden. Verweerder heeft weet van de onstabiele veiligheidssituatie en het is onaanvaardbaar om hiermee geen rekening te houden.

Verzoekster citeert artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, past de elementen uit de hierin vermelde definitie toe op haar situatie en stelt dat er geen discussie meer kan bestaan over het feit dat zij aan deze elementen voldoet.

Zij herhaalt in dit kader dat de situatie in Nigeria gevaarlijk is, dat de autoriteiten de veiligheid van de burgers er niet kunnen garanderen en dat artikel 3 EVRM bij een terugkeer geschonden zal zijn. Het CGVS faalt erin om de situatie in haar land van herkomst grondig te onderzoeken. Uit verschillende bronnen blijkt dat de situatie in Nigeria onveilig is. Er zijn dus objectieve redenen om een gegronde vrees te koesteren. Tevens heeft verzoekster een subjectieve vrees voor haar leven. Het CGVS diende rekening te houden met alle elementen in het dossier en dus ook de veiligheidssituatie. Verzoekster zal zich moeten verantwoorden, kan niet zonder gevaar voor haar leven terugkeren en is haar land ontvlucht omwille van haar problemen.

Verzoekster herhaalt dat zij een doelwit vormt omwille van haar profiel als alleenstaande, jonge en misbruikte vrouw.

Verder stelt zij zich de vraag hoe zij onthaald zal worden bij een terugkeer indien men te weten komt dat zij in Europa een asielaanvraag indiende. Zij vreest dat zij dadelijk zal worden gearresteerd, gefolterd of mishandeld.

Verzoekster herhaalt andermaal dat de overheid in haar land van herkomst geen bescherming biedt en dat de politie er niets doet.

Inzake de subsidiaire beschermingsstatus, verwijt verzoekster het CGVS meermaals dat deze niet werd onderzocht en dat deze aan haar wordt geweigerd zonder enige uitleg of motivering en zonder haar individuele redenen na te gaan. Volgens verzoekster kan op basis van een grondig onderzoek van het dossier niet worden getwijfeld aan haar herkomst en problemen. Omwille van haar sociale status kan zij nergens in Nigeria verblijven. Zij vormt een doelwit voor de Nigeriaanse bevolking. Uit de bestreden beslissing blijkt niet dat artikel 48/4, § 2, a), b), en c) werden onderzocht. Verzoekster stelt bij een terugkeer een behandeling in de zin van voormelde bepalingen en in de zin van artikel 3 EVRM te vrezen. Toch wordt niet eens onderzocht of gemotiveerd waarom zij niet in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Ook in dit kader verwijst verzoekster naar haar profiel als alleenstaande vrouw zonder bescherming.

2.1.2. Verzoekster voegt ter staving van haar betoog de volgende stukken bij het verzoekschrift: informatie inzake vrouwenhandel in Nigeria (bijlage 3) en informatie inzake de veiligheidssituatie (bijlage 4).

2.2.1. Waar verzoekster het CGVS verwijt dat geen belangenafweging werd gedaan en dat geen rekening werd gehouden met haar belangen, dient te worden opgemerkt dat het proportionaliteitsbeginsel, vorm van het redelijkheidsbeginsel, in deze procedure niet aan de orde is. Het komt de commissaris-generaal in het kader van zijn declaratieve opdracht en de Raad in het kader van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht enkel toe na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden bepaald bij artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet om hem al dan niet de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Een beoordeling van de belangen van de vreemdeling of een afweging van deze jegens de belangen van het onthaalland ressorteert derhalve niet onder deze declaratieve bevoegdheid.

2.2.2. Verzoekster kan evenmin worden gevolgd in het betoog dat uit de acties van het CGVS zou blijken dat het CGVS enkel een weigeringsbeslissing wilde nemen, en dit zonder haar zaak individueel en grondig te onderzoeken. Zij onderbouwt deze – nochtans ernstige – aantijgingen immers niet en werkt deze niet nader uit. Verzoekster toont niet aan de hand van concrete argumenten of elementen aan dat het CGVS bij de beoordeling van haar aanvraag bevooroordeeld was of haar asielaanvraag niet eerlijk behandelde. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. In dit kader kan bovendien worden opgemerkt dat de ambtenaren van het CGVS onpartijdig zijn, geen persoonlijk belang hebben bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de kandidaat-vluchteling en als dusdanig de nodige garanties bieden inzake objectiviteit.

2.2.3. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, 3.7).

Artikel 3 EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

De toetsing of verzoekster in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus maakt integraal deel uit van onderhavig arrest, zodat een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM niet aan de orde is.

2.2.4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zinnig heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft.

Volgens verzoekster kan uit de bestreden beslissing *“op geen enkele wijze afgeleid worden op welke basis dan wel de beslissing is genomen”*. Dit vormt echter een loutere en kennelijke miskennis van de inhoud van de bestreden beslissing. De motieven ten grondslag van deze beslissing zijn hierin immers in duidelijke bewoordingen opgenomen en kunnen op eenvoudige wijze in de beslissing worden gelezen.

De bewering dat het CGVS de subsidiaire beschermingsstatus niet zou hebben onderzocht en hieromtrent geen motivering opnam in de bestreden beslissing vormt blijkens een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing eveneens een flagrante miskennis van de inhoud van deze beslissing en mist feitelijke grondslag.

2.2.5. Bijgevolg dient het middel te worden onderzocht vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.6. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.7. Verzoekster brengt ter staving van haar voorgehouden identiteit, herkomst, reisweg en asielrelaas niet het minste begin van bewijs bij.

Zij voert voorts geen dienstige argumenten aan tegen de bestreden beslissing waar gemotiveerd wordt: *“Om te beginnen moet opgemerkt worden dat u gekend bent bij de Spaanse autoriteiten, meer bepaald onder de naam (M.F.), geboren op 20 februari 1995. Uw vingerafdrukken werden op 10 december 2013 in Spanje genomen. U verklaarde echter tegenover de Belgische asielinstanties dat u (E.S.) heet en op 14 februari 1999 geboren bent. U zei ook dat u op 30 mei 2014 Nigeria verlaten hebt, dat u veel landen gepasseerd bent, maar zich enkel Togo herinnert. U haalde niet aan dat u reeds in Spanje bent geweest, meer zelfs: u haalde aan dat u Nigeria verliet in mei 2014, terwijl u zich op dat moment al in Spanje bevond (zie fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling, p.3). Wanneer u hiermee geconfronteerd werd, antwoordde u dat u de naam (M.F.) moest opgeven in opdracht van de smokkelaar (S.), maar dat (E.S.) uw echte naam is (gehoor, p.11). U legt echter geen identiteitsdocumenten neer om dit te staven. Wanneer u gevraagd werd waarom u uw verblijf in Spanje verhuuld had, gaf u aan dat u niet wist dat uw vingerafdrukken uit Spanje in België bekend waren en dat u daarom uw verblijf in Spanje verborgen gehouden had (gehoor, p.12). **Besluitend kan gesteld worden dat uw identiteit, leeftijd, datum van uw vertrek uit uw land van herkomst én uw reisroute geenszins vaststaan.***

Vervolgens werd het volgende vastgesteld tijdens een **leeftijdsonderzoek**, uitgevoerd op 10 september 2014 door het AZ Sint Jan Brugge-Oostende te Brugge : *“bovengenaamde is rond de 18 jaar, vermoedelijk 19,3 jaar, met een standaarddeviatie van 1,97”. Uw geboortedatum werd vervolgens van 14 februari 1999 teruggebracht naar 12 mei 1997. Er dient andermaal vastgesteld te worden dat uw verklaringen over uw leeftijd kunnen worden betwijfeld. Uit het gehoorverslag van de Dienst Vreemdelingenzaken en uit uw verklaringen voor het CGVS blijkt overigens dat u stelde in Nigeria een kiezerskaart te hebben gehad (gehoor DVZ, dd. 3 oktober 2014, pt. 26B en gehoor CGVS, p.8)). Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat dergelijke kiezerskaarten afgeleverd worden aan personen die 18 jaar of ouder zijn (zie informatie in het administratief dossier), hetgeen de twijfels over uw leeftijd en minderjarigheid bevestigt. **Er dient andermaal te worden vastgesteld dat uw verklaringen over uw leeftijd kunnen worden betwijfeld. Al dergelijke zaken hypothekeren de algemene geloofwaardigheid van uw asielrelaas.**”*

De verwijzing naar een arrest van het United Kingdom Supreme Court kan niet volstaan om afbreuk te doen aan deze motivering. Aan dit arrest kan *in casu* bezwaarlijk enige precedentwaarde worden gehecht en verzoeksters asielaanvraag dient op een individuele wijze te worden onderzocht. Hoe dan ook kan uit de door haar aangehaalde passage hoegenaamd niet worden afgeleid dat de voormelde vaststellingen aan verzoekster niet mogen worden tegengeworpen. Deze vaststellingen vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoekster hiertegen geen dienstige argumenten

aanvoert, onverminderd gehandhaafd. Zij vormen weldegelijk een ernstige negatieve indicatie voor de algehele geloofwaardigheid van verzoeksters verklaringen.

In de bestreden beslissing wordt verder op omstandige, duidelijk en gedetailleerde wijze gemotiveerd dat noch aan verzoeksters beweerde lesbische geaardheid en relatie, noch aan de door haar aangehaalde en gevreesde gevolgen hiervan, noch aan haar vermeende problemen met en vrees voor mensenhandelaar en pooister K. geloof kan worden gehecht. Hoewel haar verzoekschrift 17 pagina's telt, voert verzoekster niet één concreet en dienstig argument aan ter weerlegging van de veelheid aan motieven die dienaangaande in de bestreden beslissing zijn opgenomen. Deze motieven, zoals hoger weergegeven, vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht. Deze worden, gezien verzoekster niet de minste poging onderneemt om ze te weerleggen, door de Raad overgenomen. Zij volstaan om te besluiten dat geheel geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters beweerde geaardheid, relatie en asielaanvraag noch aan de in dit kader door haar geuite vrees voor vervolging.

Aangezien blijkens het voorgaande noch aan haar beweerde geaardheid en relatie, noch aan de door haar aangehaalde en gevreesde gevolgen hiervan, noch aan haar vermeende problemen met en vrees voor mensenhandelaar en pooister K. geloof kan worden gehecht, kan verzoekster niet worden gevolgd waar zij beweert dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst zou dienen te worden beschouwd als jonge, alleenstaande, zwakke en misbruikte vrouw. De vaststelling dat een procedure mensenhandel via Pagasa niet kon worden opgestart omdat verzoekster niet voldoende informatie kon aanbrengen is een verdere aanduiding voor de ongeloofwaardigheid van haar verklaringen inzake haar verklaringen dat zij als prostituee diende te werken (gehoor CGVS, p. 16). Derhalve zijn haar betoog en de neergelegde informatie dienaangaande (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlage 3) *in casu* niet dienstig.

Waar verzoekster zich voorts de vraag stelt hoe zij ingevolge haar asielaanvraag in Europa zal worden behandeld bij een terugkeer naar haar land en op algemene wijze poneert dat zij vreest te zullen worden gearresteerd, gefolterd of mishandeld, dient te worden opgemerkt dat zij nergens eerder gedurende haar asielprocedure melding maakte van zulke vrees. Bovendien laat zij na om deze vrees op enige wijze te onderbouwen of te concretiseren. Zij brengt niet het minste begin van informatie bij ter staving van deze beweerde vrees en werkt niet *in concreto* uit waarom zij bij een terugkeer naar haar land louter ingevolge een asielaanvraag problemen zou dreigen te kennen.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.8. In zoverre verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op haar asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Zij toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Inzake de veiligheidssituatie in verzoeksters regio van herkomst in het zuiden van Nigeria wordt op basis van de informatie in het administratief dossier (map 'landeninformatie') terecht gesteld dat deze niet van aard is dat zij beantwoordt aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. De door verzoekster neergelegde informatie (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlage 4) is geenszins van die aard dat zij de voormelde landeninformatie kan ontkrachten; zij ligt met deze informatie integendeel volledig in lijn. Ook uit verzoeksters informatie blijkt immers dat Boko Haram hoofdzakelijk actief is in het noordoosten van Nigeria. Uit deze informatie kan op generlei wijze worden afgeleid dat de situatie in Zuid-Nigeria zou beantwoorden aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Gelet op het voormelde toont verzoekster niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig september tweeduizend vijftien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS